

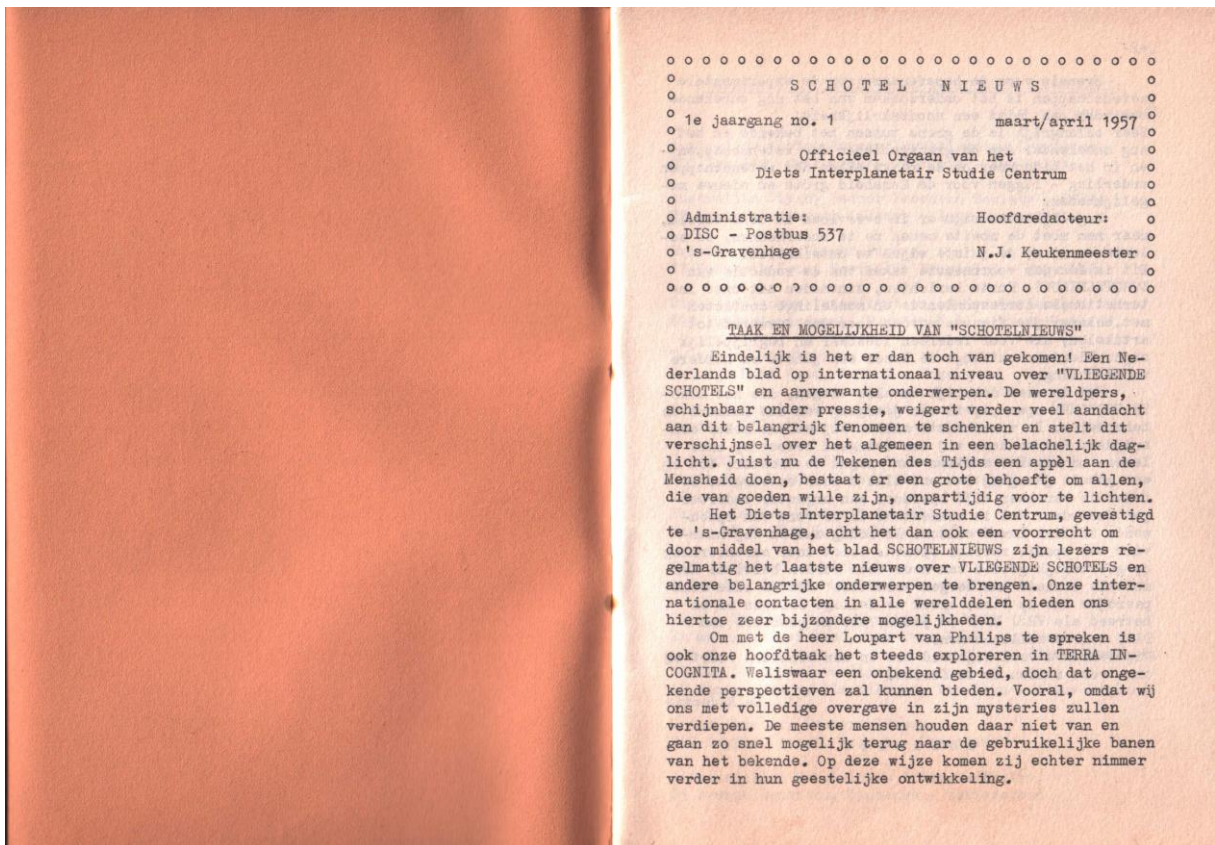
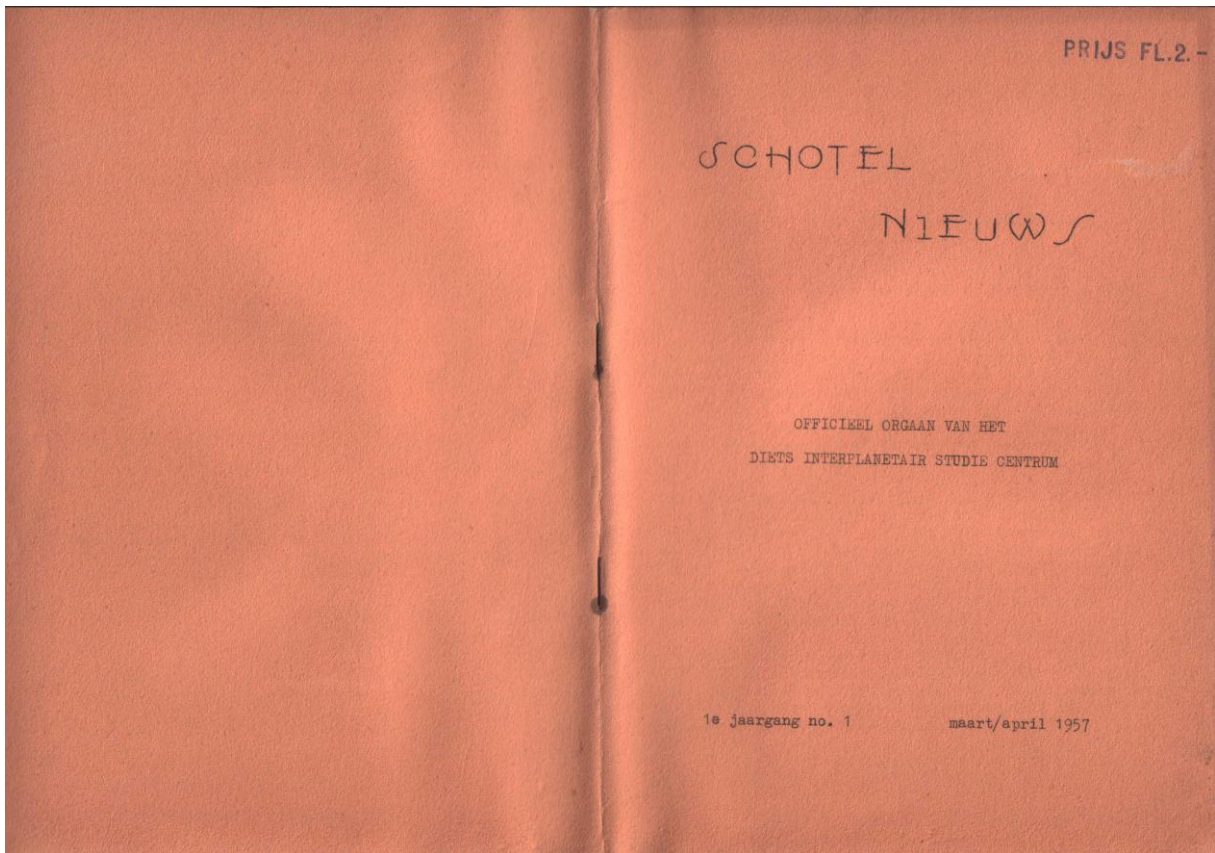
Schotel Nieuws DISC nr. 1 1^e jaargang – maart/april 1957

Plativolo is een serieuze studiekering en dat is ook het nieuwe studiecentrum 'DISC', dat Johan Keukenmeester en S. Kooistra oprichten na hun aanvaring met Dorsman bij Plativolo. Hun 'Diets Interplanetair Studie Centrum' (DISC) is gevestigd aan de Veenkade 30 te Den Haag. (Het na 1945 in onbruik geraakte woord Diets - Middel-Nederlands - is alleen bedoeld om de afkorting 'DISC' te bereiken, oftewel 'schotel'.) Voorzitter en tevens hoofdredacteur Keukenmeester en zijn technisch adviseur Kooistra, geven vervolgens met redelijk succes het orgaan 'Schotel Nieuws' uit, later wordt dat een tweemaandelijks tijdschrift met de naam 'Disc-Digest'.

Voor de complete geschiedenis van Plativolo en wat meer info over het Diets Interplanetair Studie Centrum (DISC) gaat u naar:
<http://www.ufowijzer.nl/tekstpagina/Plativolo1.htm>

Voor betere leesbaarheid: op de taakbalk kunt u het document op bijvoorbeeld 200% zetten.

Evenals voor de beoefenaars van de experimentele wetenschappen is het onderzoeken van het nog onbekende ook voor ons juist een noodzakelijkheid!
 Zeer belangrijk is de grens tussen het bekende en het nog onbekende. Aan de grensgebieden der wetenschappen - en in het bijzonder op de raakvlakken der wetenschappen onderling - liggen voor de Mensheid grote en nieuwe mogelijkheden.

Mogelijkheden zijn er in overvloed in deze wereld, maar men moet de moeite nemen ze te onderkennen, te selecteren en op de juiste wijze te ontwikkelen.
 Dit is één der voornaamste taken van de redactie van SCHOTELNIEUWS. Korte berichten, zinsneden uit onze internationale correspondentie en mondelinge contacten met belangrijke figuren worden door ons verwerkt tot artikelen, die voor iedereen leesbaar en begrijpelijk zijn. Hierdoor ontvangt de lezer een juiste en heldere voorlichting.

Het is niet doenlijk om alle vragen, die het SCHOTELPROBLEEM opwerpt, in een jaargang van zes nummers te behandelen. De voornaamste zullen wij echter zeker aansnijden. Daarom doen wij een dringend beroep op onze lezers om met het stellen van vragen te wachten, tot zij een gehele jaargang van ons blad hebben ontvangen. De redactie kan haar tijd hierdoor aan urgentere onderwerpen besteden. Wel is commentaar in de vorm van opbouwende kritiek immer welkom. Zo nodig zullen wij hiervoor een aparte rubriek openen. Juist door samenwerking op geestelijk gebied kan zeer veel worden bereikt. Een mentale eenheid kan bergen verzetten! Zet uw oude stokpaardjes dus op stal; breekt uw Heilige Huisjes af en betreedt als VRIJ MENS de paden, die de pioniers van DISC voor u zullen banen.

Wij wensen u veel wijsheid toe en een behouden vaart bij onze vele reizen in de Kosmos.

De Redactie

o o o o o o o o

ORGANISATIES DIE HET SCHOTELPROBLEEM BESTUDEREN:

(zie ook pagina 16)

Australian Flying Saucer Investigation Committee,
 GPO Box 578, Melbourne - Victoria - Australië.

Australian Flying Saucer Research Society (AFSRS),
 22 Northcotestreet, Kilburn - Zuid Australië.

British Flying Saucer Bureau,
 17 Cedworth Road, Horfield, Bristol 7 - Engeland.

Civilian Saucer Investigation of New Zealand,
 860 Cumberlandstreet, Dunedin N.I. - Nieuw Zeeland.

Delawarr Laboratories,
 Raleigh Park Road, Oxford - Engeland.

Diets Interplanetair Studie Centrum,
 Postbus 537, 's-Gravenhage - Holland.

O DISCO Voador, (Flying Disks Research Center)
 Caixa Postal 8449, Sao Paulo - Brazilië.

Flying Saucer Research Council,
 Isogo, P.O. Box 3, Yokohama - Japan.

Flying Saucer Service Ltd.,
 1 Doughty Street, London - Engeland.

Flying Saucers Investigations club,
 21 Maungakekei Ave., One Tree Hill, Auckland -
 Nieuw Zeeland.

Flying Saucers Investigators,
 10 James Street, Claudelands, Hamilton - Nieuw Zeeland.

Interplanetary Research Group,
 357 Argyle Street, Hobart - Tasmanië.

1'Association Mondialiste Interplanétaire,
 25 avenue Denanton, Lausanne - Zwitserland.

HET MYSTERIE DER VLIEGENDE SCHOTELS door T.L.Scope

De kern van het Schotelmysterie heeft altijd gelegen in de kwestie van het al dan niet bestaan van leven op andere planeten. In dit verband zijn er maar vijf mogelijkheden ten aanzien van de zogenaamde "VLIEGENDE SCHOTELS" en wel, of:

1. zij zijn ruimteschepen, die bestuurd worden door intelligente wezens, die van een nog niet vastgestelde plaats uit het universum komen;
2. zij zijn kosmische dieren, die ergens buiten de aarde leven;
3. zij zijn natuurverschijnselen - zoals een opeenhoping van electronen, of de een of andere soort van energie, die wij nog niet kennen;
4. zij komen van de aarde en zijn dan of door mensen gemaakt; of zijn geestelijke materialisaties uit de aardse sfeer;
5. zij zijn hallucinaties van de waarnemers.

Over het algemeen wordt door hen, die het Schotelprobleem bestuderen, aangenomen, dat de u.f.o.'s (unidentified flying objects d.w.z. onbekende vliegende voorwerpen) tot de eerste categorie behoren.

Zij moeten dus ruimteschepen zijn die door intelligente wezens worden bestuurd en gelanceerd vanaf de één of andere plaats uit het heelal, dus vermoedelijk vanaf een planeet, die bewoond is.

Afgezien van het feit van een mogelijk bestaan van ruimteschepen komt de vraag naar voren welke mogelijkheden er kunnen zijn van verstandelijk leven op de planeten. In dit verband verwijzen wij naar de uitspraken van het bekende hoofd van de universiteit van Chicago, Dr. C.Urey, kernfysicus. Deze betoogt, dat het bestaan van leven in het heelal, dat meer intelligent zou zijn dan het onze ZEER GOED MOGELIJK is.

Urey is een Nobelprijswinnaar voor natuurkunde, die onlangs verkondigde, dat "er een kans van 1 op 1000 is, dat er leven bestaat op de 10 miljoen of meer werelden, die mogelijk aanwezig zijn in de miljoenen zonnestelsels van de Melkweg".

De argumentatie van Dr. C.Urey:

Volgens de astronomische waarnemingen is de aarde enig in haar soort, omdat zij een geweldige hoeveelheid zuurstof tot haar beschikking heeft, waarvan het leven op deze planeet geheel afhankelijk is. Maar afwezigheid van zuurstof leidt niet tot de conclusie, dat er dan geen leven mogelijk is. Zelfs op onze aarde zijn er dieren en planten die zonder zuurstof leven. Buiten de aarde zal er wel degelijk leven bestaan, dat op een geheel andere leest dan het onze is geschoeid. Alleen het feit, dat er op onze aarde leven bestaat, houdt in, dat er op iedere andere planeet leven mogelijk is, indien de omstandigheden aldaar overeenstemmen met die der aarde.

Urey's theorie in praktijk gebracht:

Urey betoogt, dat er een levenskans van 1 op 1000 is op de werelden van het Melkwegstelsel. Aangezien er z.i. 10 miljoen van deze werelden kunnen zijn, houdt dit in, dat er 1/1000 van deze werelden, in casu 10.000 werelden van de Melkweg en dus zeer waarschijnlijk 100.000 werelden van het ons bekende heelal bewoond zullen zijn.

Natuurlijk zijn deze cijfers fictief, omdat het juiste aantal werelden nog niet bekend is. Persoonlijk geloof ik, dat de kosmos oneindig is, dat de ruimte niet aan grenzen is gebonden en het aantal mogelijkheden van leven in de kosmos niet bij benadering is te schatten. Ja, dat er myriaden vormen van leven kunnen zijn.

Maar als wij aannemen, dat er leven buiten de aarde mogelijk is - en de Amerikaanse Luchtmacht aanvaardt deze theorie - kunnen wij veronderstellen, dat onze aardse vorm van leven zich midden in de ontwikkeling van de kosmische intelligentie bevindt. Op grond hiervan zal er dan leven bestaan, dat op een lager- en een hoger trap dan dat van de aarde is gefundeerd. Op deze wijze kunnen wij er geen bezwaar tegen hebben, dat hoger intelligent leven elders in de kosmos de ruimtevaart beheerst.

Homo sapiens - de verstandelijke mens - leeft nu

PIONIERS VAN HET U.F.O. - ONDERZOEK

IN MEMORIAM CEDRIC ALLINGHAM (1922-1956)

In het begin van 1956 overleed een der interessantste pioniers van het Schotelonderzoek, de Engelsman Cedric Allingham in een sanatorium in Zwitserland. In 1922 werd hij in Bombay geboren als enige zoon van een rijke Britse textielfabrikant. Tot zijn 10de jaar ontving hij privaatonderwijs, maar in 1932 vertrok zijn vader naar Durban, zodat zijn opvoeding tot zijn 17de jaar voortgezet werd op Afrikaanse en Engelse scholen. Van 1939 tot 1941 moest hij een rustkuur ondergaan. Na zijn herstel nam hij dienst bij het Britse leger en werd hij in het Midden Oosten gelegerd. Hier bracht hij de oorlog verder door. Gedurende deze tijd kreeg hij belangstelling voor astronomie en bestudeerde hij de sterren, "omdat er 's nachts in de woestijn niets anders viel te doen, als het te heet was om te slapen." Negen weken voor het einde van de oorlog verloor hij zijn ouders, omdat het schip, waar zij zich op bevonden werd getorpedeerd.

Na zijn demobilisatie besloot Cedric een nomadenleven te gaan leiden. Met een caravan trok hij door Groot Brittannië en West- en Zuidoepa. Zijn liefhebberij bestond uit het observeren van het leven der vogels. Na deze zwerftochten nam hij steeds zijn intrek in zijn bungalow in Yorkshire. Hier schreef hij serieuze artikelen en bestudeerde hij de maan en de planeten door zijn 10-inch-telescoop. Allingham was zeker geen spiritist, of occult aar'legd mens, doch een nuchtere en geroutineerde wetenschappelijke onderzoeker. Hij achtte zich niet bekwaam om te oordelen over het al dan niet bestaan van mentale verschijnselen. Tot 1954 verwierp hij het geloof in de bewoonbaarheid der planeten en in het bestaan van vliegende schotels. Deze beide veronderstellingen waren immers volkomen in strijd met zijn wetenschappelijke wijze van denken en zijn koelzakelijke nagenoeg mathematisch sluitende bewijsvoeringen.

Op 18 februari 1954 werd zijn visie op bovenstaande problemen echter volkomen gewijzigd, omdat hij een vliegende schotel zag landen in Lossiemouth,

Noordschotland. Buitendien had hij een kort onderhoud met een wezen, dat uit deze Saucer kwam. De Schot James Duncan was getuige van deze ontmoeting en bevestigde dit door een schriftelijke verklaring. Allingham maakte enige foto's van de Schotel en één van de Schotelman, toen deze naar zijn toestel terugging. Cedric's beschrijving van deze ontmoeting is veel geloofwaardiger dan die van Adameki met zijn Venusman-vrouw. Er was niet het minste telepathische contact, zodat beide partijen zich door middel van gebarentaal trachtten uit te drukken. Hieruit trok Allingham de conclusie dat dit wezen van Mars kwam. (o.i. ten onrechte Red.)

Persoonlijk vinden wij het belangrijkste van deze ontmoeting, dat deze Marsman volgens Cedric op hem geleek en dat hij niet kon zien of dit wezen wel in het bezit van "voeten" was. Een en ander zou de mogelijkheid niet uitsluiten, dat het Schotelwezen zich na de landing als aardmens had gematerialiseerd. Hierbij zou hij Allingham als model hebben genomen, zodat deze zich direct op zijn gemak zou voelen. Maar omdat deze in de beide stond, waren zijn voeten niet zichtbaar zodat de Marsman ook zonder voeten uit zijn Schotel stapte.

Voorts pleit het voor Allingham dat hij uit vrees uitgelachen te worden deze ontmoeting eerst 8 maanden later publiceerde, toen hij vernam, dat Stephen Darbishire op 15 februari 1954 - dus één dag voor Cedric's waarneming - een gelijksoortige Saucer in Noordwestengeland had gefotografeerd.

In de zomer van 1956 zouden wij Allingham persoonlijk ontmoeten. Het heeft niet mogen zijn. Na veel lijdens heeft hij dit aardse tranemal verlaten en is hij naar betere gewesten vertrokken. Zijn artikelen, ten dele verwerkt in het boek "Flying Saucer from Mars", in het Hollands door de firma W.P.v.Stoockum & Zoon, den Haag, uitgegeven onder de titel "De Man van Mars", zijn ons echter overgebleven. Zij ademen de geest van een zeer bijzondere figuur, die alle serieuze U.F.O.-onderzoekers met waardering zullen gedenken.

ORGANISATIES DIE HET SCHOTELPROBLEEM BESTUDEREN:
(vervolg van pagina 3)

- Hamilton Flying Saucer Investigation Society,
164 River Road, Claudelands, Hamilton - Nieuw Zeeland.
- Borderland Sciences Research Association (BSRA),
3524 Adams Ave., San Diego 16, Californië - USA.
- Little Listening Post Library,
4811 III.Ave., N.W., Washington, D.C., U.S.A.
- Association for Research and Enlightenment (ARE),
Virginia Beach, Virginië - U.S.A.
- New Zealand Interplanetary Society,
55 Tedder Ave., Christ Church - Nieuw Zeeland.
- Aerial Phenomena Society,
Sturgeon Bay, Wisconsin - U.S.A.
- Saucer Phenomena and Celestial Enquiry,
19E.Ave., West Haven 16, Connecticut - U.S.A.
- Civilian Saucer Investigation,
Box 1971, Los Angeles 53, Californië - U.S.A.
- Orbit (C.R.I.F.O.),
7017 Britton Ave., Cincinnati, Ohio - U.S.A.
- Saucer and Unexplained Celestial Events Research Society (SAUCERS),
P.O. Box 163, Fort Lee, New Jersey - U.S.A.
- Saucer Research Society,
22332 Clairwood Ave., St.Clair Shores, Michigan-U.S.A.
- Telonic Society,
P.O. Box 1654, Prescott, Arizona - U.S.A.
- The Vimana,
6432 Cass Ave., Detroit 2, Michigan - U.S.A.
- Waukegan Contact Group,
2135 Hyde Park, Waukegan, Illinois - U.S.A.
- Uranus,
31 Kings Road, London S.W., - Engeland.
- Ouranos,
27 Rue Etienne Dolet Bondy (Seine) - Frankrijk

U.F.O.'s EN DE PIANEET MARS

In de gehele wereld is veel belangstelling gewekt over de kwestie, of MARS - de geheimzinnige planeet - een basis zou kunnen zijn van de "onbekende vliegende voorwerpen". In dit verband werd 7 september 1956, de dag, waarop de aarde het dichtst bij Mars stond - en wel 35.120.000 mijl, dat is c.a. 55 miljoen kilometer - en alle telescopen ter wereld zich op de "rode" planeet concentreerden, door alle UFO-onderzoekers met veel vertrouwen tegemoet gezien. Mogelijk zou er nu immers antwoord komen op de vraag, of er inderdaad leven op deze planeet aanwezig kon zijn.

Welnu, er zijn een groot aantal foto's en observaties gedurende de gehele maand september 1956 van MARS gemaakt. Maar het merendeel der foto's zal ons niet veel wijzer maken. De reden hiervan is, dat MARS zich schuil hield achter een geelachtige sluier, die zo dicht was, dat de normale kenmerken van deze planeet zelfs niet konden worden waargenomen. De sterrewacht van Lowell te Flagstaff (USA), die MARS sedert 1948 bestudeert, kon geen verklaring voor deze geheimzinnige sluier geven.

De beroemde astronoom van de sterrewacht van Chicago, Dr. Gerard Kuiper - van Nederlandse afkomst - heeft in dit verband verklaard, dat de geelachtige sluier, die de bijzonderheden van de planeet verduisterde in september 1956, een buitengewoon grote vorm moet hebben gehad "wel enige malen groter dan de staat Texas". Hij beschouwt deze sluier als een volkomen abnormaal fenomeen. Dr. Kuiper is het ook geweest, die na diverse observaties het bestaan van de MARS-kanalen heeft bevestigd.

Twee Japanse astronomen, Dr. Michikazu Onishi uit Kobe en Tsuneo Saheki, hoofd van het Marsonderzoek van de astronomische sociëteit van Toa, hebben verklaard, dat zij tijdens de waarnemingen in september 1956 de kanalen op Mars duidelijk hebben kunnen waarnemen. Saheki meldde zelfs, dat hij meer dan 12 kanalen zag, die evenwijdig aan elkaar liepen in een bepaalde sector van MARS. Hij is ervan overtuigd, dat er op de rode planeet intelligente wezens moeten wonen.

Naast de vele negatieve rapporten zijn er tijdens de laatste oppositie van MARS dus gelukkig ook positieve resultaten door de mannen der wetenschap bereikt.

DE EXPERTS ZEGGEN HUN MENING:

Majoor Donald E. Keyhoe, die van 1925 af luchtvaartwaarnemingen heeft gedaan en die praktisch alle rapporten van de Amerikaanse luchtmacht over "onbekende vliegende voorwerpen" heeft bestudeerd, komt tot de conclusie, dat deze fenomenen mogelijk van de planeten Mars en/of Venus afkomstig moeten zijn. Tot deze conclusie komt hij zowel in zijn eerste boek "The Flying Saucers are real" (de vliegende schotels bestaan), als in zijn tweede werk "Flying Saucers from Outer Space" (vliegende schotels vanuit de ruimte). In zijn laatste boek "The Flying Saucer Conspiracy" ontwikkelt Keyhoe de stelling, dat de militaire leiders van de Verenigde Staten heel goed weten wat de vliegende schotels zijn; heel goed begrijpen wat het doel is van hun verkenningvluchten en toch pertinent blijven weigeren de wereld in te lichten. Keyhoe's theorie luidt, dat de U.F.O.'s verkenner zijn van de bevolking van de een of andere planeet, die verontrust is geworden over de gang van zaken op onze aarde.

Patrick Moore, Erits amateur-astronoom in zijn werk "Suns, Myths and Men" (1955):
 "Er zijn veel mensen die besluiten ontkennen dat er vliegende schotels bestaan. Er is maar weinig rechtvaardiging voor deze opvatting. Zij zijn door vele betrouwbare getuigen gezien. Een schitterende schotel werd bijvoorbeeld in 1882 gezien en een andere in 1897. Desmond Leslie heeft berichten van honderden verschijningen verzameld en terwijl enige daarvan tastbaar absurd zijn, zijn er andere, die niet als fantasie of iets van die aard kunnen worden weggeredeneerd. Het enige vraagpunt is dus: Wát zijn zij? We kunnen alleen maar gissen. Het schijnt wel, dat de toekomstige eeuwen niet aan de gebonden theoreticus maar de vermetele onderzoeker zullen behoren."

IS DE VLIEGENDE SCHOTEL EEN TEKEN AAN DE WAND VAN ONZE BESCHAVING?

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

De hedendaagse menselijke cultuur is op een kritiek punt van haar ontwikkeling aangeland. Ruim een eeuw geleden heeft de concrete wetenschap (wiskunde, natuurkunde enz.) zich los gemaakt van de abstracte, of geestelijke wijze van denken. Als gevolg hiervan heeft deze wetenschap een enorme vlucht genomen, met als resultaat een geweldige technische vooruitgang. De geestelijke wetenschappen hebben een dergelijke ontwikkeling niet meegemaakt, zodat er een groot vacuum tussen deze twee takken van het menselijk weten is ontstaan.

De schatten, die wetenschap en techniek ons verschaffen, doorgronden wij niet. Wij aanvaarden deze zonder dankbaarheid, omdat wij psychisch te arm zijn om ze tot een geestelijk bezit te verwerken.

Zo hebben wij onszelf tot een pakhuis van kennis gemaakt, waarin het kostbare en het waardeloze chaotisch op en door elkaar liggen. Deze verworven kennis kunnen wij geestelijk niet doorgronden, zodat ons diepste innerlijke wezen onbevredigd blijft.

Het wetenschappelijke denken heeft nagenoeg de gehele stoffelijke wereld onderzocht en veroverd.

De droom der alchemisten uit vroeger eeuwen om goud te maken is verwezenlijkt in de best ingerichte laboratoria. De natuurkunde is zelfs gekomen tot het splitsen en opbouwen van atomen. En nu wil de mens gebruik gaan maken van de hierbij vrijkomende brute krachten. De geleerden begrijpen, dat de concrete wetenschap nu haar grenzen heeft bereikt, maar beseffen tevens, dat bij die grenzen niet alles eindigt, doch dat er dan een gebied komt, waar wetten en krachten heersen, die door onze exacte kennis niet kunnen worden verklaard.

Ruim 100 jaar geleden verwachtte men van de concrete wetenschap de oplossing van het levensraadsel. En thans zijn het juist de geleerden in deze tak van menselijk weten, die van deze dwaling zijn teruggekomen en de noodzakelijkheid van een geheel ander wereldbeeld beklemtonen.

Onze wetenschap en beschaving berusten sedert 2000 jaar op het Griekse denken. Uit oudere tijdperken zijn ons andere vormen van denken en geloven bekend. Bij dit zogenaamde archaische denken werd geen kennis verkregen door wetenschappelijke redeneringen of studie - dus door het verstand - doch door psychisch aanvoelen of intuïtie.

Als men weet, dat de inwoners van Tiahuanaco en de Egyptenaren resp. 9000 en 5000 jaar geleden tempels hebben gebouwd, waar zuiver wiskundige waarden in verwerkt waren en dat hun geleerden niet over voldoende wiskundige kennis beschikten, moet hier van een vorm van archaisch denken sprake zijn.

Erst na 1900 waren onze techniek en wetenschap zo ver gevorderd, dat men kon beseffen, hoe wonderbaarlijk nauwkeurig wiskundige en kosmische verhoudingen in deze bouwwerken waren verwerkt. Bovendien zijn volgens verschillende onderzoekers in de maten en verhoudingen in die oeroude bouwwerken de voornaamste gebeurtenissen uit de historie der mensheid tot het jaar 2000 nauwkeurig vastgelegd. Dit zou in het raam van ons wetenschappelijk denken tot de onmogelijkheden behoren.

Onze wetenschap lijdt, evenals onze gehele beschaving, onder het niet aanwezig zijn van een algemene filosofie, die al het wetenschappelijke denken kan omvatten. Daarom is iedere specialist slechts in staat om enige algemene theorieën op te stellen, die in wezen zeer vaag en slecht gefundeerd blijken te zijn. In dit verband behoeft de ontwikkelde mens de wetenschap slechts daar ernstig op te vatten, waar het observeren van feiten betreft.

Als men dus negatieve uitspraken over het verschijnsel der vliegende schotels leest van militairen of geleerden, die dit fenomeen nog nooit hebben aanschouwd of zich nimmer actief met het UFO-probleem hebben bezig gehouden, kan men deze gerust naast zich neer leggen. Deze uitspraken zijn volkomen waardeloos en dienen slechts om bepaalde politieke of andere belangen te behartigen.

Niemand minder dan Prof. A. Einstein heeft gezegd: "In de wetenschap zag men oorspronkelijk zeer terecht een middel om het uiteindelijk doel van het leven iets verder te benaderen. Men heeft echter de wetenschap zelf tot doel gemaakt en is nog geheel onbevredigd. Het verstand maakt ons de wederzijdse betrekking tussen middel en doel duidelijk. Maar het denken alleen kan ons geen idee geven van de uiteindelijke en fundamentele doelen. Het doel zelf en het verlangen om dat te bereiken moeten uit een andere bron komen. Die uiteindelijke doelen duidelijk te maken en hecht te plaatsen in het menselijk gevoelsleven is de belangrijkste functie van de godsdienst in de menselijke samenleving."

Tot zover Einstein. Dit betekent dus een andere, niet verstandelijke vorm van denken, die het doel van het leven tracht te verklaren.

Wij hebben dus gezien, dat de wetenschap bij haar tocht door het atoom, dat men zelf nog tot de geziene gebieden kan rekenen, is aangekomen in ongeziene gebieden en nu niet verder kan komen. Wel heeft men enkele krachten van het atoom leren kennen, doch wat er allemaal aan vast zit, kan men nog volstrekt niet overzien. Het is zelfs zeer waarschijnlijk, dat de losgemaakte atoomkrachten een complex van krachten zullen vormen, waarvan een deel niet door wetenschap en instrumenten kan worden waargenomen. De werking hiervan zal men dus eerst veel later aan de gevolgen leren kennen. Vele onderzoekers waarschuwen dan ook terecht voor het geëxperimenteer. Ook Einstein, die wel eens de mysticus onder de natuurkundigen is genoemd, heeft hier zeer nadrukkelijk op gewezen. En dat deed hij dus niet als rationeel denker!

Dit alles is reeds enige tijd bekend en houdt vele pioniers bezig. En bij dit alles komt nu de verschijning der vliegende schotels. Het is zeker niet toeval, dat zij juist nu zo nadrukkelijk hun aanwezigheid demonstreren en dat zij laten zien, dat zij van een andere orde zijn dan van onze aarde, waar men reeds denkt supertechnische prestaties te hebben verricht.

Er is reeds zeer veel positiefs bekend over de verrichtingen van de ons bezoekende niet geldentificeerde vliegende voorwerpen. Als eerste bijzonderheid is meermalen waargenomen, dat zij ontzaglijke snelheden - wel van duizenden K.M. per uur - in luttele seconden kunnen bereiken en die in dezelfde korte tijd ook weer kunnen afremmen. Met deze vrees en eerbied inboezemende snelheden kunnen zij hoeken van 90 graden beschrijven en plotseling van richting veranderen. De geheimzinnige luchtvoorwerpen zijn aan zo enorme versnellingen der beweging onderhevig, dat deze het menselijk, of een soorgelijk organisme onmiddellijk in een vloeibare toestand zouden doen overgaan. Verder zijn de vliegende schijven té snel voor alle typen van aandrijving, die ons praktisch of theoretisch-verwezenlijkbaar bekend zijn. Bovendien zou geen enkel metaal dergelijke snelheden kunnen uithouden, zonder tengevolge van de wrijving der lucht vlosibaar te worden, of zelfs te verdampen. Buitendien zijn de meeste vliegende schotels geluidloos en schieten zij door de geluidsgrens zonder de typische dubbele knal. Tenslotte zijn zij met hun gehele inhoud totaal gewichtloos. Niemand weet, wat zwaartekracht is, doch er is een verschijnsel, dat wij zo noemen. Onze techniek kent methodes om de uitwerking van dit verschijnsel onder aanwending van veel geweld te overwinnen. Hierop berust onze luchtvaarttechniek. De vliegende schotels gebruiken daarentegen helemaal geen geweld.

Uit de historie zijn voorbeelden bekend van mensen, die gewichtloos konden worden, zogenaamde levitatie. Enkele Tibetanen beoefenen de Lung Gom en bereiken hetzelfde resultaat door psychische of geestelijke oefeningen. Beschikten de oude beschavingen ook over dergelijke vermogens om de ontzaglijke steenblokken te verplaatsen? Wanneer de ontwerpers, uitvoerders en bestuurders van de vliegende schotels deze geheimen hebben opgelost en die niet aan ons openbaren, dan moet dit de aardse geleerden tot nadenken stemmen.

Niet alleen de waarneembare eigenschappen der UFO's doch vooral het feit van het verschijnen van deze vreemde luchtvoorwerpen in de aardse sfeer kunnen immers tot een bepaalde gevolgtrekking leiden. En wel, dat wij rekening moeten houden met de mogelijkheid, dat wij met onze exploitatie van - laten wij zeggen - stoffelijke krachten, met als laatste de nog zo goed als onbekende atoomkrachten, ons op de verkeerde weg bevinden. Ja, dat wij zelfs een gevaarlijk spoor volgen, dat mogelijk zal leiden tot catastrofale gevolgen voor de aarde en haar bewoners en eventueel tot het verstoren van het evenwicht in ons zonnestelsel.

Volgens deze zienswijze zouden de vliegende schotels dus een Mene Tekel kunnen zijn om ons nog eens speciaal te wijzen op de noodzaak ons denken niet meer uit te breiden in hetzelfde vlak, doch te verheffen in een ander vlak. Slechts dan zullen wij voor gevaren behoed blijven en zal men meer kunnen begrijpen van de krachten op en over de grens van het hedendaagse menselijke weten.

o-o

VLEIENDE SCHOTEL MAAKTE EEN PROEFVLUCHT!

In een boek, getiteld "De Duitse geheime wapens" van Rudolf Lusar, wordt gezegd dat er onder de geheime wapens, waarmee Duitsland experimenteerde aan het eind van de tweede wereldoorlog, vliegende schotels waren, die een snelheid konden bereiken van 2000 km per uur. Lusar was tijdens de oorlog hoofd van de afdeling technische wapens van het Duitse ministerie van oorlog.

De eerste vliegende schotel die een diameter had van 45 meter, was volgens het boek op 14 februari 1945 te Praag de lucht ingegaan en bereikte toen een hoogte van meer dan 12.000 meter. Verder hadden de Duitsers destijds tien vliegtuigen gereed, die verticaal konden opstijgen, doch het is hiervan nooit meer gekomen.

(Het Vaderland, dd. 18-2-1957)

Het DIETS INTERPLANETAIR STUDIE CENTRUM (DISC)

"DISC" is in 1953 te 's-Gravenhage opgericht en op 4 januari 1955 officieel als zodanig geregistreerd. Het Studiecentrum heeft ten doan het verkrijgen van een beter inzicht in tal van nog niet verklaarde interplanetaire verschijnselen en hetgeen daarmee samenhangt in de ruimste zin des woords.

"DISC" tracht dit doel te verwezenlijken door middel van onderstaande acties:

- a) registratie, documentatie en studie van evenvermelde verschijnselen;
- b) het leggen en onderhouden van contacten met autoriteiten, geleerden en andere personen, mitsdien met verenigingen en stromingen in binnen- en buitenland, die in dezelfde materie zijn geïnteresseerd;
- c) het uitgeven van periodieke publikaties ter verwerking en verruiming van de voor deze materie vereiste kennis en wetenschap.

"DISC" is een studiekering en geen commerciële vereniging, zodat donaties in welke vorm dan ook van harte welkom zijn. Deze zullen worden gebruikt voor het aanschaffen van nieuw studiemateriaal en het onderhouden van internationale contacten. Wij hopen t.z.t. een gedrukt blad van 48 pagina's uit te geven, maar moeten voorlopig met een gestencild periodiek volstaan. Ons volgend nummer zal echter reeds uit 36 pagina's bestaan. In dat nummer o.a. de volgende belangrijke artikelen:
 "CANADA jaagt op Vliegende Schotels" -
 "Radiosignalen van VENUS" -
 "Waarom de U.F.O.'s van de planeten komen" -
 "Hoe krijgen wij contact met andere werelden?" -
 "Komen de Vliegende Schotels van de Zuidpool?"

SCHOTELNIEUWS is een blad om te lezen en te herlezen. Een orgaan voor ieder mens, die het HOE en WAAROM van zijn tijd beter wil begrijpen. Neemt u dus nog heden een abonnement op SCHOTELNIEUWS door storting van:
 f 9.-- voor een jaargang van 6 nummers; of
 f 5.-- voor 3 nummers; op Giro nr. 297306, ten name van DISC, 's-Gravenhage.